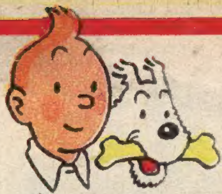

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG — 47
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

Ons volledig tekenverhaal :

FONCK

JACHTKAMPIOEN 1914-1918

TEKST VAN Y. DUVAL — TEKENINGEN VAN A. WEINBERG

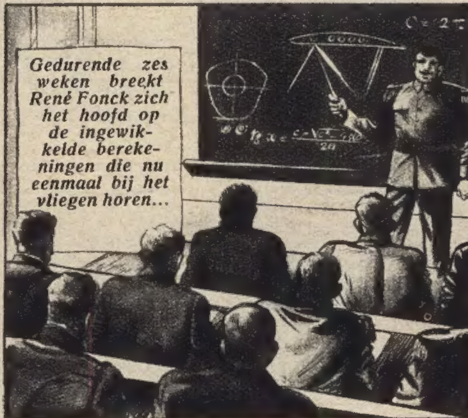
IN AUGUSTUS 1914 BRAK DE OORLOG UIT TUSSEN DUITSLAND EN DE GEALLIEERDEN EN WERD IN FRANKRIJK DE ALGEMENE MOBILISATIE AFGEKONDIGD...

Uit alle steden en dorpen kwamen de jongelui om zich aan te melden...

Na talrijke verkenningsvluchten uitgevoerd te hebben, wordt Fonck op 25 April 1917, toegelaten tot de beroemde groep jachtvliegers, « Cigognes » (Ooievaars) genaamd, waarvan Guynemer en Dorme deel uitmaken...

Welkom in de escadrille Spad 103 ! We vormen een grote familie, dat zal je weldra ondervinden maar... je moet die van de overkant absoluut neerhalen !

Je kunt op me rekenen, commandant !

Fonck doet zijn belofte gestand. Dag en nacht staat hij op de bres en heeft als jachtvlieger heel vlug een goede naam.

René, wat schreef je vandaag op je jachttableau ?

Ik had geluk ! Ik kon er drie neerhalen in tien seconden tijd !

Escadrille van Guynemer

Escadrille van Fonck

Dit zijn de kentekens van de vier eerste Franse jachtescadrilles : De « Ooievaars. ».

Zo zag het instrumentenbord van een jachttoestel 1915 er uit :

Windscherm

Benzinemeter

Hoogtem

Snelheidsmeter

Kaart

Balkstuur

Controlehandle

11 September 1917 was een fatale datum voor de Franse luchtmacht.

Wat is er ? Waarom speelt de gramofoon niet?

Kapitein Guynemer keerde niet terug. Wij hopen dat hij nog leeft en slechts krijgsgevangen werd gemaakt...

Maar enkele dagen later...

Guynemer is dood! Dit Duits dagblad zegt, dat hij werd neergeschoten door kapitein Wisseman. We verloren een held...

We zullen hem wreken !

Negentien dagen na de dood van Guynemer, patrouilleert Fonck op een hoogte van 4.000 meter...

Een vijandelijk verkenner! Hij heeft me gezien en vervolgt toch zijn weg ! Dat zullen we even uitvechten !

Fonck nadert zonder zich om het vijandelijk vuur te bekommeren...

Hij duikt met zijn Spad plotseling onder de Fokker die over heel z'n lengte gemitrailleerd wordt...

TAK

TAK TAK TAK TAK TAK

...en in de geallieerde linies te pletter stort...

Het vliegtuig schiet niet in brand. Dat is een geluk! Ik land want ik wil weten met wie ik te doen heb !

Heb je gezien hoe vlug onze Spad het toestel neerhaalde ?

Daar roert niets. Ik geloof dat voor hen de oorlog gedaan is...

Enkele minuten later...

Ze zijn alle twee dood, luitenant. Ze werden door de kogels uit je machinegeweer geraakt en moeten op slag dood geweest zijn...

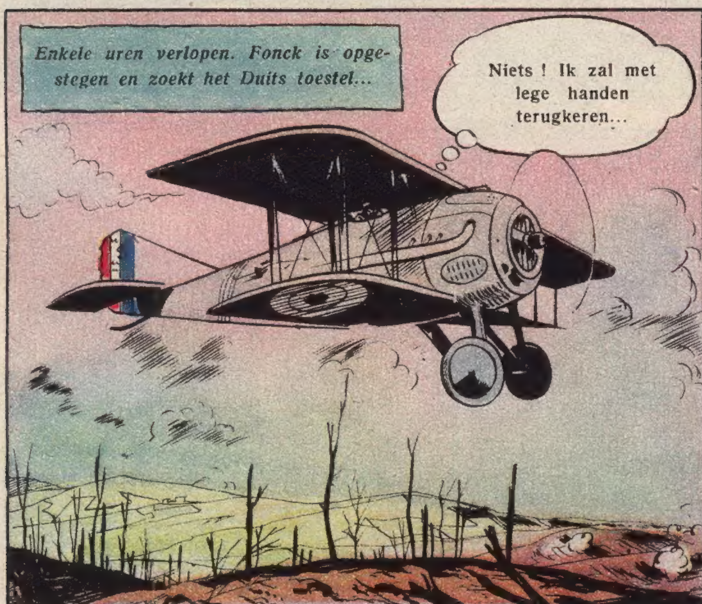

Kapitein Otto Wisseman !
Wisseman? De overwinnaar van Guynemer werd op zijn beurt neergeschoten.

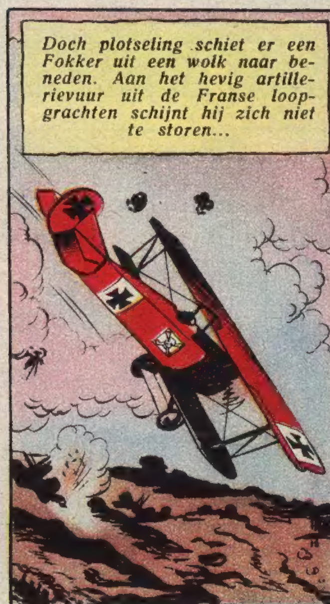

In Maart 1918 scheert een stoutmoedig Duits vlieger iedere dag rakelings over de Franse loopgrachten, werpt brandbommen af en mitrailleert de soldaten...
TAK TAK TAK TAK TAK
Vervloekt ! Wanneer zullen ze die eens neerhalen ? Het is Fantomas in persoon!

Nu is het genoeg ! Hier heb ik nog een verslag over het optreden van die Duitse vliegenier !
Generaal, sedert weken tracht de artillerie hem te treffen en onze jagers zitten er ook achter, maar hij ontwijkt ze met verbazende handigheid !

Verdraaid nog toe ! Weer een nota van het hoofdkwartier over die Fantomas ! Eigenlijk hebben wij daar niets mee te maken, m'n beste Fonck, maar...
Begrepen, commandant !

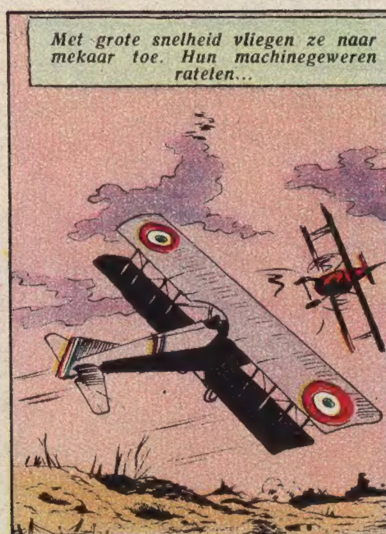

De volgende morgen gaat Fonck, die om zijn 57 overwinningen « de as der assen » werd genoemd, op zoek naar het geheimzinnig toestel...
Als ik hem vind, zal ik wellicht een spannend uur beleven !... Een van ons twee zal dan niet terugkeren...

Enkele uren verlopen. Fonck is opgestegen en zoekt het Duits toestel...
Niets ! Ik zal met lege handen terugkeren...

Doch plotseling schiet er een Fokker uit een wolk naar beneden. Aan het hevig artillerievuur uit de Franse loopgrachten schijnt hij zich niet te storen...

Fonck heeft het toestel gezien en zet de achtervolging in...
Dat is Fantomas! Ik ben er zeker van !...

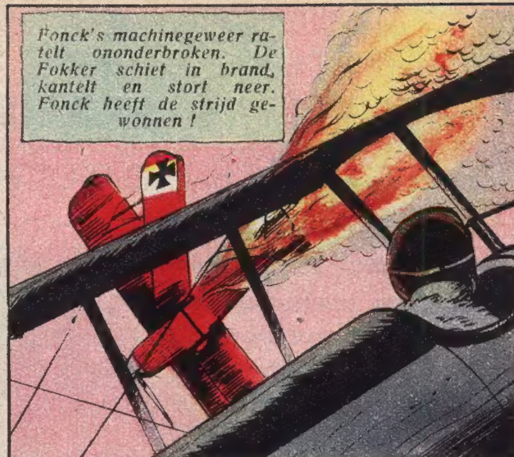

De artillerie staakt de strijd en de soldaten van de beide kampen volgen de vliegtuigen met spanning...

Met grote snelheid vliegen ze naar mekaar toe. Hun machinegeweren ratelen...

Oef ! Ik dacht dat ze op mekaar zouden botsen !
De Spad kon ontwijken dank zij een looping !

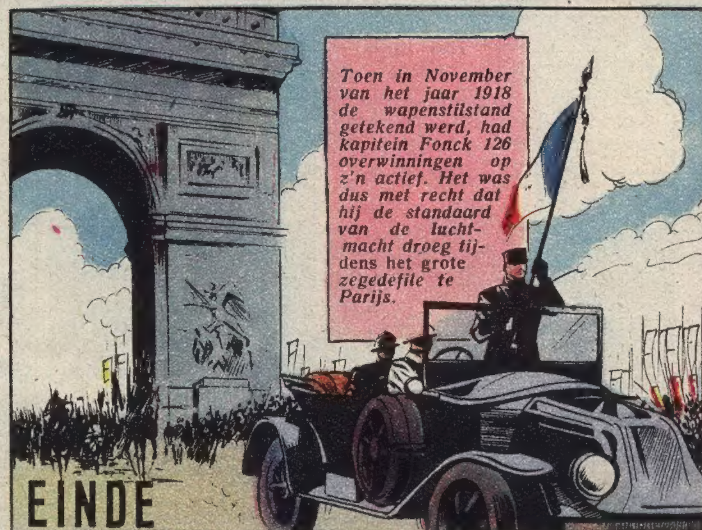

Volgende week: MIJN DEGEN IS MIJN RECHT

INDIEN

BENJAMIN FRANKLIN

HEN GEHOORD HAD

LAATST stond ik toevallig te midden van een groep jongens die naar school tramden. Ze praatten over sport, vliegtuigen, auto's. Ik vond hen sympathiek en hun uitbundigheid beviel me.

Na de sport en de auto's kwam het kapittel school, leraars en vrienden. Wat ik daarover te horen kreeg, klonk me minder aangenaam in de oren.

Wanneer twee mensen over een derde spreken, is dit gewoonlijk om er kwaad van te vertellen. Dit was, helaas, ook thans het geval!

Leraars en schoolvrienden werden, wat wij noemen, « uitgekleed » en dat op een tamelijk onbarmhartige wijze. De ware of ingebeelde gebreken van de slachtoffers werden tot in de kleinste bijzonderheden uitgerafeld. Hoedanigheden scheen geen een van hen te bezitten.

Toen ik dat hoorde, dacht ik aan de woorden van president Benjamin Franklin (je kent toch de uitvinder van de bliksemafleider?):

« IK WIL NIEMAND CRITISEREN. IK WIL AL HET GOED ZEGGEN DAT IK VAN IEDEREEN WEET. »

Wanneer de Noordamerikaanse staatsman m'n jonge vrienden had gehoord, zou hij wellicht het plan hebben opgevat een nieuw soort bliksemafleider te maken... een tegen laster en kwaadsprekerij!

Wat zou het mooi zijn indien men zulke apparaten hier en daar op de wereld kon plaatsen!

Kuifje

Hou je van dieren?

M'n vriendschap met een kauw

IN een sanatorium zie je natuurlijk niet veel dieren. Op 'n morgen echter brachten een paar jongens uit het dorp een kauw. Het beestje was vlug tam en na een poosje vloog het vrij rond. Ik lig alleen op 'n kamertje en ik dacht: « Zou ik geen vriendschap met de kauw kunnen sluiten? » En het lukte! Het lukte zo wonderwel, dat de kauw bij elke maaltijd naar me toe kwam om een stukje lekkers te bedelen. Zo ook op 'n avond. M'n eten, pap en boterhammen, stond klaar, en daar kwam de kauw! Ze ging recht in m'n bord met pap staan en pikte in m'n boterhammen! Ik wou het diertje pakken, maar het was me te vlug af. Omdat de kauw niet proper was, moest ze weg van de directeur en ik vond dat zeer jammer. Zo eindigde onze vriendschap...

HUIB TROMMAR
San.St.Jozefsheil
Bakel/Holland

Brievenbus

WILLY WAEYTENS, VAN GENT, won een prijs met onze wekelijkse prijsvraag « Hou je van dieren? » Hij wou weten of hij nu nog verder mag inzenden. Natuurlijk, Willy. Maar er zijn veel deelnemers, hoor!

ALHOEWEL 21 jaar, ben ik toch nog een trouwe lezer van « Kuifje », zo schrijft G. WINTERS, VAN BORGERHOUT. Het staat trouwens duidelijk op de voorpagina dat « Kuifje » kan gelezen worden door iedereen die de 77 nog niet gepasseerd is, voegt hij er aan toe. Ik vind « Kuifje » het beste blad voor de jeugd, en dat zowel op gebied van inhoud als van uitgave, verklaart onze correspondent, die lessen volgt in decoratieve kunsten en graag enkele technische inlichtingen wou vernemen over de werkwijze van onze tekenaars. Wie zich daarvoor interesseert, vrage een onderhoud aan de redactie aan en kome maar eens naar de Lombardstraat kennis maken.

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit*: Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R.: 1909.16 — *Uitgever-Directeur*: Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door: De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon.: fl. 4 per kwartaal.

Terwijl het buskruit dat Sluwe Vos en Lamme uit het fort meebrachten droogt, gaat Lamme de soldaten van Kieft tegemoet...

(Wordt voortgezet.)

RIDDER ARNOUT

Terwijl Arnout zal trachten de legers van Godfried van Bouillon te bereiken, verzorgt men in het belegerde kamp van de kruisvaarders de gewonden...

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIJFE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

GEEF ONS HEDEN ONS DAGELIJKS BROOD

We eten natuurlijk niet alleen brood doch ook aardappelen, vlees, groenten, fruit en nog veel meer. In Frankrijk eet men echter opvallend weinig aardappelen en veel brood. In geen ander land ter wereld eet men zoveel brood als in Frankrijk. In Zwitserland vond men laatst resten van brood dat 3.000 jaar vóór Christus gebakken werd en men meent te weten, dat men 1.200 jaar vóór onze tijdrekening reeds wist hoe men zuurdesem moest maken om het brood te doen rijzen.

BLOKJESMELK

Na de melk in poeder krijgen we melk in blokjes zoals de suiker. Je kunt dus de melkpot niet meer omgooien en de huisvrouw moet niet meer bang zijn, dat de melk zal overkoken terwijl ze een babbeltje doet met haar buren. Melk in blokjes kan niet zuur worden, dat is ook een voordeel. Maar, wat zal onze poes er van denken ? Zou ze er kunnen aan wennen melk te knabbelen in plaats van op te likken ?

WIST JE DAT ?

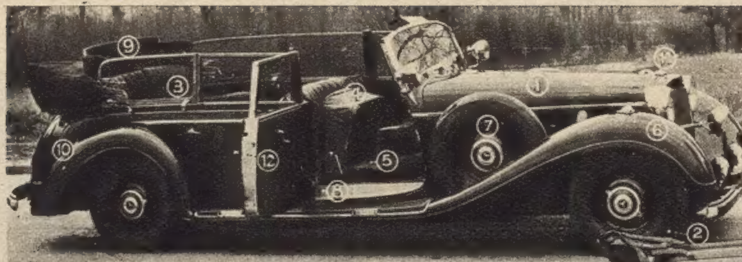
- De 40 millioenste wagen uit de Ford fabrieken van Detroit rolde en deze gebeurtenis met luister gevierd werd.
- De Mohammedanen, die volgens de Koran geen alcohol mogen drinken, hun dorst voortaan niet meer mogen lessen met bier, daar een commissie van geleerde Mohammedanen tot de conclusie is gekomen dat bier ook alcohol bevat...
- Dat twee jonge Parijzenaars te voet naar Tibet willen gaan met slechts 15.000 Fr. Frs. op zak. Heel weinig maar ze zijn reeds te voet en zonder geld in Lapland geraakt !

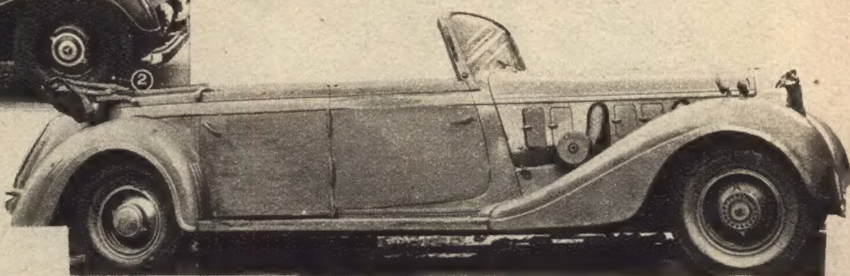
MUZIEK UIT HET STEENTIJDPERK

Geleerden hebben het muziekinstrument van de man uit het Steentijdperk gevonden en lithofoon genoemd. Het instrument bestaat uit een rij stenen van verschillende grootte zodanig geslepen dat ze, wanneer men er op slaat, een verschillende klank geven. Men kan de lithofoon best vergelijken met de xylofoon, die je goed kent. De xylofoon is uit metaal vervaardigd doch dat kende de man uit het Steentijdperk niet. Het énige materiaal waarover hij beschikte was... steen !

DE ZWAARSTE WAGENS TER WERELD

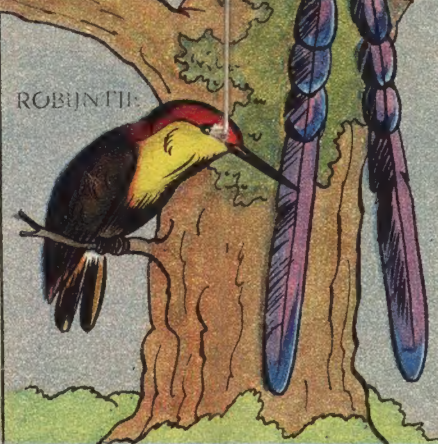
Automobielke nummer 1 dat thans wel enigszins verouderd schijnt (bouwjaar 1942), is niettemin nog het zwaarste van de wereld : het weegt 4.780 kg. Ziehier enkele gegevens over de wagen : 1. Motor 400 p.k.; 2. Banden bestaande uit 20 verschillende luchtvakken; 3. Ondoorschietbaar glas van 40 mm. dikte; 4. Speciale zetel; 5. Verhoog voor troepenschouw; 6. De carrosserie is in aluminium om het gewicht te « beperken »; 7. Twee reservewielen; 8. De deuren kunnen electrisch geopend en gesloten worden; 9. Speciale pantserplaten; 10. Benzinereservoir 300 l.; 11. Zilveren radiatorkap; 12. Heel de wagen is met 18 mm. dikke pantserplaten beschermd. Men kan de naam van de eigenaar misschien wel raden : Hitler...

In het duizendjarig rijk leefde er ook rijksmaarschalk Goering. Hij liet zich een « hors seriewagentje » (nummer 2) bouwen bij dezelfde firma en gaf haar als opdracht, dat zijn sportautootje aan volgende vereisten moest voldoen : gewicht, 5.000 kg. Een motor van 230 p.k. die een snelheid van 200 km. kon halen. Het benzineverbruik mocht echter de 65 l. per 100 km. niet overtreffen. De wagen van Hitler kon men bezichtigen op de Gentse Jaarbeurs. Die van Goering zal men in verschillende steden en dorpen van ons land kunnen bekijken, mits aankoop van een lot van de Nationale St Lutgard tombola, waarmee auto's, moto's en bromfietsen te winnen zijn.

DE EDELSTEEN IN EEN THEELEPELTJE

GEEN edelsteen fonkelt mooier dan de veren van een kolibri en het zal dus niemand verwonderen dat hij zulke poëtische namen kreeg: bloemkusser, topaas, vuurkeeltje, goudhelmpje, vlagsylphe, enz. Nooit ziet men een kolibri op de grond in het stof, doch steeds in de blauwe lucht, tussen bloemen en bloesems. Er zijn zeshonderd soorten kolibris en Amerika is hun vaderland. In Mexico zijn ze het talrijkst. De grootsten, de reuzen van de familie, zijn zo groot als een zwaluw. De kleinsten hebben de afmetingen van een vlinder en wegen één gram. Je kan zo'n edelsteentje makkelijk in een theelepeltje zetten en voor één kilo heb je duizend van die dingetjes nodig! De vleugels van zo'n juweeltje trillen normaal 50 à 55 maal per seconde, soms echter 75 maal en wanneer het mannetje zijn uitverkorene het hof maakt, laat hij zijn fonkelende vleugels 200 maal per seconde trillen. De kolibri is de énige vogel die in alle mogelijke houdingen honig uit een bloemkelk kan zuigen en de énige die achteruit kan vliegen. De kolibri kan niet alleen snel vliegen (soms bereikt hij 100 km. per uur) doch ook zeer ver. Men trof hem aan in Vuurland en in de reusachtige Andesbergen op een hoogte

van 4.000 meter, dus vlak bij de sneeuwgrens. Ze vliegen over de kruinen van dode en werkende vulkanen, en daar waar de eenzame alpinist gelooft nog alléén de condor aan te treffen zoemt er plotseling en fonkelende kolibri rond zijn hoofd. De kolibri heeft een sterke romp en gewoonlijk een lange staart. Het merkwaardigste is echter zijn hart. De snelheid waarmee deze vogel vliegt stelt hoge eisen aan zijn hart en, in verhouding, bezit hij het grootste hart van alle werveldieren. Het weegt een vijfde van zijn totaal gewicht, het is driemaal groter dan z'n maag. Moest ons hart, in verhouding tot ons lichaam, even groot zijn, zou het dertien kilo wegen en een inhoud van tien liter hebben!

De kolibri staat op met de zon en blijft in beweging tot ze ondergaat. Alhoewel de kolibri een sterk hart heeft is het toch een delicaat diertje, want bij de minste schok valt hij in zwijm en hevige schrik is voor hem dodelijk. Hij heeft zijn privé-jachtterrein waarop hij niemand duldt en heeft een speciale voorliefde voor rode bloemen. Soms hoort men ze piepen of fluiten. Kolibri-specialisten beweren dat ze ook zingen, maar dat sommige tonen zo hoog zijn (ultratonen dus) dat wij ze niet meer kunnen horen.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Koenraad de Wolf wil de Witte Ruiter op heimelijke wijze doden maar dat lukt niet en, vol schrik, vlucht hij hals over kop...

Enkele dagen nadien innen de soldaten in een dorp de belasting in natura.
Schiet op, luiaards!

De levensmiddelen worden op een zware kar geladen. Een vreemdeling die armoedig gekleed is, kijkt belangstellend naar het schouwspel...

Een van de wachters heeft hem opgemerkt en roept:
Hé, blaaskop, sta daar niet zo te suffen en help het graan laden!

Ik heb er een hekel aan zakken te dragen en wens niet door jou gecommandeerd te worden!

Vervloekt! Dat zul je duur betalen!

Doch alvorens het wapen doel treft, heeft de vreemdeling het gegrepen...

Je bent nog te jong om met zulke zware wapens om te gaan!
KRAK

De andere soldaten, die er een ogenblik onthutst bij stonden, komen toegelopen...
Sla dood!
We zullen hem villen!

Jullie houden van bloem, niet waar? Kijk, hier komt een volle zak!

8-A

De zak werd behendig op de spies van een soldaat geworpen en de bloem spuit eruit...
Ik zie niet meer! Atsjiem!
Domoor!

Vlug als een kat wipt IJzerhakker, want hij is het, Johan's helper, op de wagen...
Ruim baan! Ik heb het graag gemakkelijk!

Nooit heb ik zo gelachen... en het spel begint nog maar pas!

8-B

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

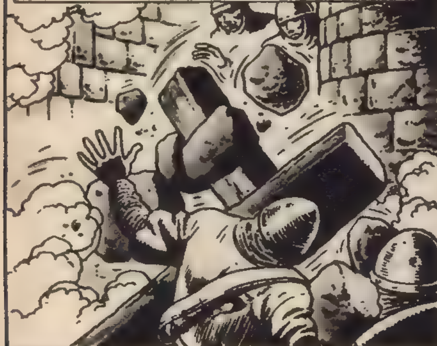

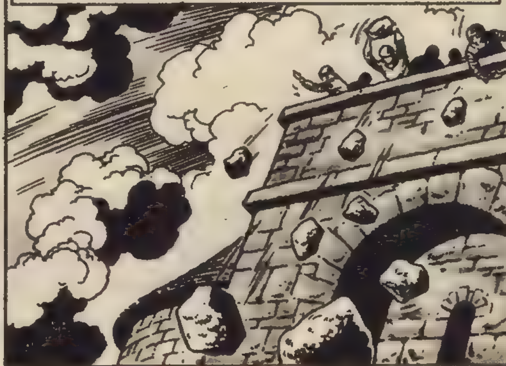
TEKST EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Weldra valt de poort, verteert door het vuur, in brokken neer. Onder zegevierend gehuil stormen de Isegrims de kerk binnen. Zij worden echter opgewacht door een honderdtal Kerels...

(Wordt voortgezet.)

GOUD VOOR ROME

De man met de purperen mantel is de grot binnengegaan. Lambik wandelt in de omgeving en wordt aangevallen door een leeuw...

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

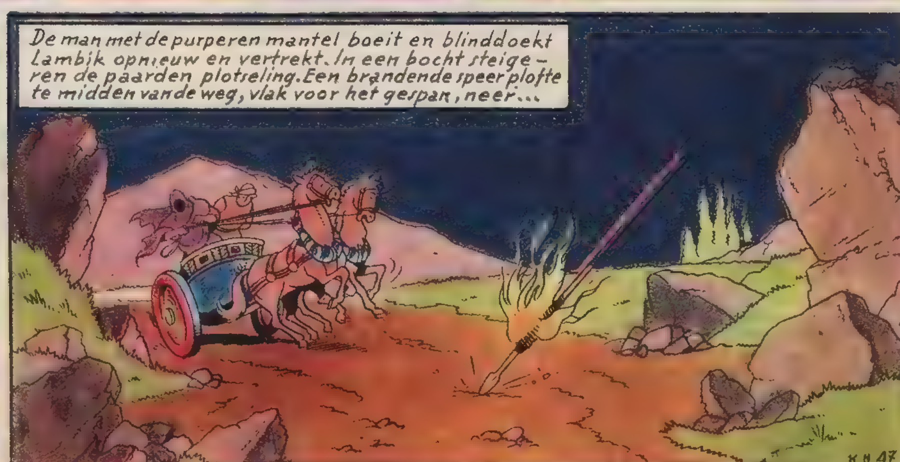

BENTO
De Zwarte Hengst

EEN ROMAN VAN DITA HOLESCH MET TEKENINGEN VAN PAUL CUVELIER

Fernando en Albenzio wonnen de vriendschap van Lobo, de wilde hond. Deze blijft op de hoeve zonder evenwel Bento en z'n stoet te vergeten. Op een avond brandt de campo en Lobo is zo ongerust, dat hij op zoek gaat naar de zwarte hengst...

DE ruiter galoppeert in de richting van het nabije bos. Een gordel van verzengde bomen loopt rond het groene eilandje. Hete zonnestralen boren door het dak van verdroogde bladeren, die af en toe met een zacht geritsel op de grond vallen. Een heel leger rode mieren is aan de arbeid. De enen snijden de bladeren door terwijl de anderen ze naar hun nest dragen. Ze lopen steeds langs dezelfde weg tussen een rij soldaten die ieder konvooi bewaken.

Albenzio stuurt zijn paard een eind ver het woud in. Het is er fris en hij kan zichzelf en zijn dier een beetje rust gunnen. Vermoeid zet Albenzio zich tegen een boomstam en valt in slaap. Lobo heeft zich naast zijn meester gelegd. Af en toe springt hij bruusk overeind om het paard, dat al grazend een eindje afdwaalde, weer terug te brengen. Plotseling blaft Lobo en Albenzio schrikt wakker. Lobo loopt naar een boom en blaft, de kop naar de kruin van de boom opgeheven.

— Gekgekgek... gekgek... Dat is de stem van een groene kamhagedis, die tegen een dikke boomtwijg kleeft.

— Neen, Lobo, dat is niets voor ons! Weet je dan niet meer dat we je vriend Bento zoeken en geen stuk gebraad!

Lobo weet dat de kamhagedis fijn vlees heeft en dat zijn vroegere meester hem feliciteerde telkens hij er een ontdekte. Het is daarom dat het hem enige moeite kost Albenzio te volgen die reeds aan de rand van het bos is.

De merrie van Albenzio gedraagt zich prachtig. Ze loopt snel heuvel op en heuvel af zonder enige blijk van vermoeidheid te geven.

DE campo strekt zich opnieuw vóór de ruiter uit, leeg en grijs. Daar heeft het paard water geroken, het richt de kop op en hinnikt. In felle galop stuift het dan naar de moerassen. Lobo blijft plotseling staan en schiet dan als een pijl uit een boog door het dichte struikgewas. Even later hoort Albenzio hem lang en pijnlijk huilen.

Albenzio springt op de grond. Hij roept en fluit doch Lobo komt niet te voorschijn.

— Zou er met hem iets gebeurd zijn? vraagt Albenzio zich af.

Heel voorzichtig waagt hij zich in het riet en de hoge bamboes. De grond is week en weldra zakt hij bij iedere stap tot aan de enkels in het slijk.

Hij breekt bamboetakken af en legt ze dwars over de weg, zo loopt hij geen gevaar op het onverwacht in het slijk weg te zinken. Eindelijk staat Albenzio aan de rand van de poel. Hij schuift het riet open en ziet het vuilgroene water vóór zich. In die poel is reeds meer dan een dier verstikt en meer dan een mens waagde z'n leven om zijn dieren hieruit te redden.

TUSSEN de prachtige veelkleurige bloemen stoeien grote libellen. Albenzio zoekt de oevers van de poel af en hoort plotseling een klagend gehinnik. Op hetzelfde ogenblik wil Lobo in het water springen doch Albenzio heeft hem reeds bij z'n nekvel gegrepen en houdt hem stevig vast. De hond weert zich, maar Albenzio laat niet los.

— Hier blijf je, versta je me! Dat is geen werk voor een dwaze hond als jij!

Albenzio is verplicht Lobo met zijn lasso aan een boomtronk te binden. Dadelijk begint Lobo de koord met zijn tanden te bewerken terwijl hij jankt en huilt.

Alleen de mooie zwarte kop met de witte ster op het voorhoofd steekt nog boven het water uit Wanneer het dier de mens bemerkt, waagt het een wanhopige poging zich uit het slijk op te heffen. Het hijgt en snuift geweldig en valt dan terug in het verraderlijk slijk

Lobo rukt zodanig aan de koord dat er gevaar voor bestaat dat hij zichzelf ophangt en verliest zijn vriend geen ogenblik uit het oog.

Albenzio zucht diep en tast naar zijn revolver. Die langzame dood in het slijk is meer dan hij aanzien kan... Hij wil wachten op het ogenblik dat Bento zijn kop even in zijn richting draait. Het is niet zo makkelijk het dier met één schot uit zijn lijden te helpen, het komt er dus op aan de juiste plaats te treffen.

De hengst schijnt aan het einde van zijn weerstandskracht. Z'n neusgaten zijn wijd geopend en in zijn grote ogen leest men een vreselijke angst.

— Dat ik je zo moet terugvinden, m'n schone zwarte duivel, murmelt de jonge man stil. Hij laadt zijn revolver, heft langzaam de arm op en mikt naar het hoofd van het dier... Bento bekijkt hem met angstige blik en z'n hand beeft... Neen, hij kan niet schieten.

LOBO is er in gelukt zijn koord door te bijten en komt huilend naar Albenzio gelopen. Hij ziet het wapen en vlucht met de staart tussen de poten in de struiken. Dan begint hij zo akelig te huilen dat Albenzio koude rillingen over z'n rug voelt lopen.

— Wat moet ik doen? Wat moet ik doen? zucht hij en slaat met de vlakke hand tegen z'n voorhoofd.

Hij steekt zijn revolver op zak, maakt zijn lasso los en zwaait hem handig net op het ogenblik dat Bento de kop opricht om wat meer lucht te krijgen. Nooit te voren heeft Albenzio zijn lasso zó geworpen.

Bento voelt de koord om z'n hals en weert zich een laatste maal.

ALBENZIO haalt zijn paard en bevestigd het andere eind van de lasso stevig aan de ring van het zadel. Vliegensvlug snijdt hij lange rietstengels af en bundelt ze in een stevige bussel. De ogenblikken zijn kostbaar. Wanneer Bento te zwak is om zelf mee te helpen heeft alles geen zin. Met enkele grote, sterke takken en de rietbussels maakt Albenzio een vlechtwerk en schuift het met een lange bamboestengel in de richting van Bento. Het is slavenwerk en pas na twee uur is het vlot zo groot dat het de buik van de hengst bereikt heeft. Heel die tijd spreekt Albenzio het dier bemoedigend toe :

— Kijk, ik ben er zo dadelijk ! Ik kom je helpen ! Nog even geduld, Bento, nog even geduld. Ik haal je er uit maar je moet je dan niet weren. Laat alles stil gebeuren en help een beetje mee. Je bent een verstandig paard, Bento. Ik zal je niet gevangen nemen. Ik laat je vrij als je uit het slijk bent. Ik beloof het je.

Bento voelt het riet onder zijn borst en tracht er zijn poten op te krijgen. Hij hinnikt pijnlijk. Eindelijk slaagt hij er in zijn zwaar lijf een ogenblik uit het water op te heffen doch het volgend ogenblik valt hij alweer terug.

Grote luchtbellen stijgen op en pletsen op het vuile water uiteen.

— Hou moed, m'n beste, hou moed ! Zo dadelijk ben je verlost ! Heb je ook niet gedacht, dat je mij nog eens zou nodig hebben om je van de dood te redden, hé !

Bento luistert naar de stem. Ze schenkt hem vertrouwen en hij poogt nogmaals de poten op het rieten vlot te zetten...

★

Volgende week :

VRIJ EN FIER ALS EEN KONING

DE KUIFJE'S BONS

Bekijk de nevenstaande lijst aandachtig. Bij al deze producten krijg je KUIFJE's BONS. Vraag je mama deze producten te gebruiken, want :

- **Ze zal er best bij varen.**
- **Dank zij deze producten kan jij een groot aantal KUIFJE's BONS verzamelen.**

ONZE GESCHENKEN

1. Prentkaarten KUIFJE. **De reeks van 5 kaarten** 50
2. Afdrukplaatjes KUIFJE, 6 reeksen : De Scepter van Ottokar, Het Zwarte Goud, Mannen op de Maan, Kwik en Flupke, De Blauwe Lotus, Kuifje in Kongo. **Per reeks** 50
3. Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT. vier reeksen van 50 prachtige prentjes in kleuren. **Per reeks** 75
4. Schrijfpapier KUIFJE, vijf onderwerpen. **Per omslag** 100
5. KUIFJE's wimpel, aan weerszijden bedrukt, drie kleuren 100
6. Chromo's ZIEN EN WETEN, reeksen van 6 prachtige chromo's groot formaat :
   Vliegtuigen (oorsprong tot 1914), reeksen 1 en 2.
   Vliegtuigen (oorlog 1939 - 1945), reeksen 1 tot 6.
   Luchtschepen, reeksen 1 en 2.
   Spoorwegen, reeks 1.
   Marine, reeks 1.
   Automobiel, reeks 1.
   Per reeks 100
7. Portefeuille KUIFJE, nieuw model 250
8. Verzameling DE ANTWERPSE DIERENTUIN, omslag met 20 prachtige prentkaarten in relief, met speciale bril. **Per omslag** 200
9. Puzzle KUIFJE op hout 500
10. Blokjesspel KUIFJE, nieuwe tekeningen ... 500
11. Speciaal abonnement op het jeugdblad « KUIFJE » (tien nummers) 500

★

ONZE ALBUMS

OM MEER GENOEGEN TE BELEVEN AAN JE CHROMO'S EN PRENTJENS, KOOP JE DEZE ALBUMS :

1. **« DE SPROOKJES VAN PERRAULT »;**
2. **« VLIEGTUIGEN »** (OORLOG 1939-45). HET EERSTE ALBUM VAN DE REEKS **ZIEN EN WETEN.**

DEZE MOOI UITGEGEVEN ALBUMS KAN JE VERKRIJGEN :

1. IN DE **KUIFJE'S WINKEL**, LOMBARDSTRAAT, 24, TEGEN DE PRIJS VAN 50 FRS.
2. TEGEN STORTING VAN 55 FRS. OP P.C.R. 1909.16, VAN **KUIFJE-BRUSSEL.**

17

ortgezet.)

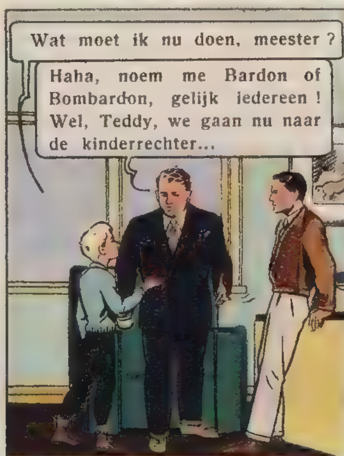
Tekst en tekeningen

POM EN TEDDY

van Frans Craenhals

De geneesheer voert Teddy en zijn vrienden naar het Cirkus. Daar worden ze door iedereen, behalve door de « Hartvreter », hartelijk begroet. Meester Bardon heeft de verdediging van Teddy op zich genomen...

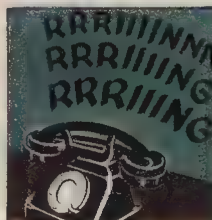

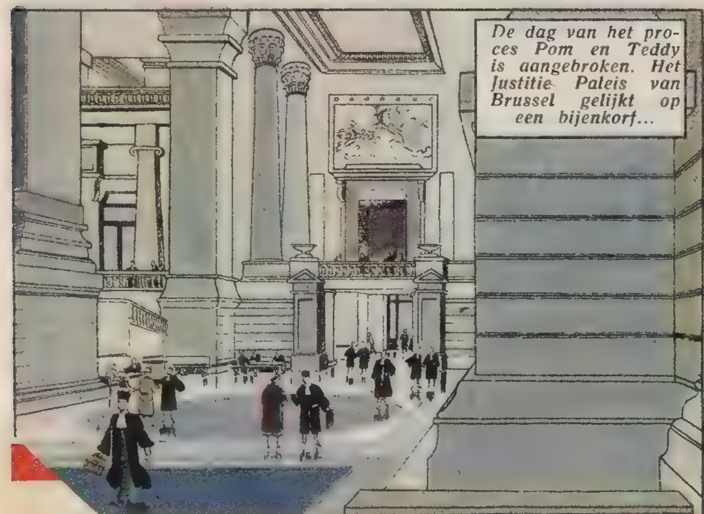

(Wordt voortgezet.)

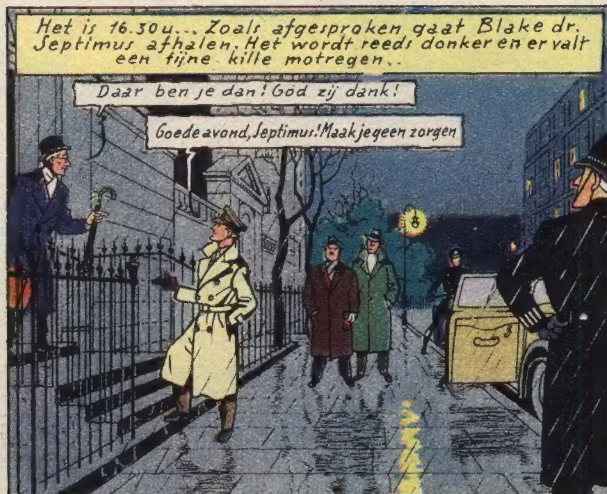

HET GELE TEKEN

Het Gele Teken ontvoerde achtereenvolgens Vernay, Macomber en Calvin. Septimus voelt zich bedreigd en besluit Londen te verlaten...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

(Wordt voortgezet.)

HET ZEEHONDENEILAND

Dudley werd aangevallen door Duke, de wilde zwaan, en viel in het water. Intussen heeft het vuur het droge gras ontstoken en het wordt voor Mark zeer gevaarlijk. Andy sleurt Dudley uit het water...

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE op reportage

EEN PROEFRIT MET DE VANGUARD

TECHNISCHE STEEKKAART

Motor :

Fiscaal vermogen 11 PK.
Effectief vermogen : 69 PK. met 4.200 mw. per minuut.
Vier cylinders (85x92) op een lijn.
Cylinderinhoud : 2.088 cm3.
Ventielen bovenaan.
Compressieverhouding : 7 tot 1.
Afkoeling met water.

Transmissie :

Drie gesynchroniseerde versnellingen met Overdrive Laycock de Normanville. Achteraandrijving.

Suspentie :

Vooraan door onafhankelijke wielen en schroefvormige veren. Achteraan half elliptische veren. Hydraulische schokbrekers.

Remmen :

Hydraulisch op de vier wielen. Handrem werkt mechanisch op de achterwielen.

Gewicht :

1.230 kg.

Max. snelheid :

140 km. per uur.

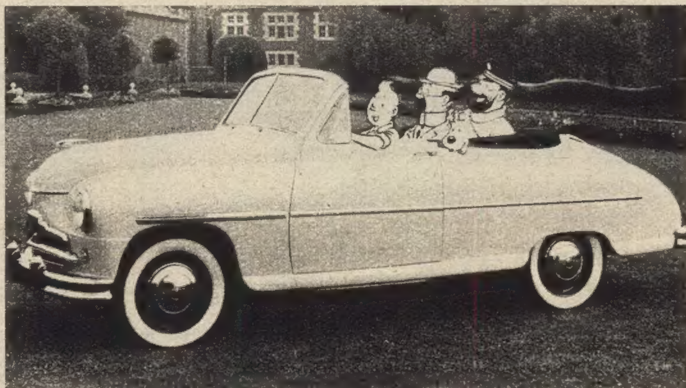
VOOR + TEGEN

VOORDELEN :

Geruisloze, nerveuze motor.
Goed gesynchroniseerde versnellingen.
Uitstekende suspentie.
Comfortabel.
Goed uitzicht.
Verzorgde afwerking.

NADELEN :

Motor niet soepel genoeg.
Groot benzineverbruik bij hoge snelheid.
Neiging over te hellen in scherpe bochten.
Stuur niet soepel genoeg bij geringe snelheid.
Plaatsen achteraan beperkt.
Geen zonnescherm.

EVEN KENNISMAKEN

1900 ! De eeuw van de auto's die er uitzagen als staatsiekoetsen, de eeuw van de acetyleenlantaarns en chauffeurs die in dikke pelsmantel gehuld al de gevaren van een rit aan maximum 40 km. per uur trotseerden.

Over heel de wereld sprak men toen over deze vijf grote automerken : NAGANT, DAIMLER, PIPE, de DION en IMPERIA ! IMPERIA ! Dat is de naam van het merk, dat de faam van de Belgische autonijverheid naar alle windstreken droeg. De mooiste zege voor dit merk werd behaald door Baron de Tornaco in 1922. Hij won de grote prijs van Francorchamps op een piste die op die dag ingehuldigd werd.

Tien jaar later begon de tegenslag. De fabriek was verplicht motoren uit Duitsland in te voeren om het hoofd te kunnen bieden aan de Amerikaanse concurrentie. In 1938 kreeg de firma meer wind in de zeilen door een Adler-motor in een buitengewoon fijn afgewerkte carrosserie te monteren.

Dan kwam de oorlog — de oorlog die de allerlaatste zou zijn — en na die oorlog importeerde Imperia Hotchkiss-motoren om er zijn nieuwe productie mee uit te rusten. In vijf jaar was het constructiematerieel echter hopeloos verouderd. Moest men alle plannen laten varen en de gedachte aan een eigen autoindustrie opgeven ? Neen, want thans kan de fabriek aan onze lezers haar cabriolet met 6 plaatsen tonen, die gebouwd werd naar het model van de Vanguard Standard.

DE MECHANIEK

De motor van de Vanguard Cabriolet kennen we reeds, het is dezelfde die in 1948 in de toeristenwagen stond. Hij onderging geen merkelijke wijzigingen en we mogen hem beschouwen als een der beste Engelse motoren van 2 l. welke aan de lopende band vervaardigd worden. De fabriek « Morgan », gespecialiseerd in sportwagens, heeft hem in het chassis van de « Plus Four » gemonteerd. Het is een motor die niet warm loopt en nog veel andere kwaliteiten heeft doch niet soepel genoeg is.

De seriewagen is dus uitgerust met drie versnellingen wat onvoldoende is. We begrijpen niet waarom men de doos met vier versnellingen opgaf ! De wagen, welke de fabriek ons leende, was uitgerust met overdrive zodat tweede en derde versnelling verdubbeld werden en men dus over vijf versnellingen kon beschikken.

EEN REIS MET DE VANGUARD

De suspensie is piekfijn ! We reden met de Vanguard over de uitzonderlijk slechte wegen die de hoofdstad omzomen; we kunnen het dus weten. Wie van een zachte suspentie houdt, zal zich in de Vanguard makkelijk voelen.

Iedere medaille heeft een keerzijde, ook deze. In scherpe bochten vertoont de wagen een neiging over te hellen. Bij droog weer is het niet erg ook al huilen de banden een beetje, doch, wanneer de weg nat en glibberig is kan de zaak gevaarlijk worden. De achterste wagenas vertoont inderdaad de neiging brutaal weg te glippen wanneer het gewicht van heel de wagen op haar rust.

De banden zijn dus van kapitaal belang. Met banden waarop iedere tekening uitgewist is en die glad zijn als een biljardbal, slipt de wagen.

De remmen werken progressief en zeker, maar er is al heel wat kracht toe nodig om de rempedaal omlaag te drukken !

CARROSSERIE EN COMFORT

Is het een mooie wagen of is het een lelijke wagen ? Dat is een kwestie van smaak en hierover zullen we ons wel wachten een oordeel te vellen. De Vanguard Cabriolet heeft onmiskenbaar « allure » en van blinkend chroom is er hier gelukkig geen overdadig gebruik gemaakt. De afwerking is uitstekend verzorgd en aan het comfort van passagiers en chauffeur werd een buitengewone aandacht besteed. De instrumenten zijn degelijk en op de juiste plaats aangebracht, de voorste zetel is makkelijk te verschuiven om de achterste te kunnen bereiken. De kap is dik, degelijk en absoluut waterdicht.

GOUDEN STEMMEN

Je hebt wel eens de Wiener Sängerknaben horen zingen. Ze vormen het beste kinderkoor ter wereld. Dat verklaarde niemand minder dan de wereldberoemde dirigent Toscanini.

De zangertjes verlenen in Wenen hun medewerking aan de Keizerlijke Hofburgkapel, de Staatsopera en aan het orkest van de Wiener Philharmoniker. Maar daarbuiten geven ze hun eigen concerten en elk jaar trekt dit stel jongens de wijde wereld in om te gaan zingen. Er is haast geen land waar ze niet gekend zijn. En de muziekliefhebbers hebben graag dat ze komen, omdat ze zo ontroerend mooi kunnen zingen en zo pittig akteren, want ze hebben op hun concertreizen altijd één of andere mooie operette bij.

Hun programma's zijn steeds tot in de puntjes verzorgd. Liederen van Mozart en Schubert zingen ze even mooi als hun eigen volksliederen en hun meeslepende walsen. En hun operette brengt zowel de moeilijkste criticus als de gewone man in vervoering.

In Wenen zijn er elk jaar een duizendtal candidaten die bij de zangertjes willen opgenomen worden, maar er zijn maar een twintigtal die aangenomen worden : zoontje van een minister of van een eenvoudige arbeider, dat doet er niets aan toe : enkel de stem heeft waarde. En dan die schoolkwestie : die jongens moeten ook wel leren. Ze zitten soms wel maar met twee of drie in een klas en zo kan de leeraar natuurlijk in veel kortere tijd alles aanleren. Dat gebeurt dan in Wenen na de concertreis, waar ze als prinsjes, in een mooi en groot paleis wonen.

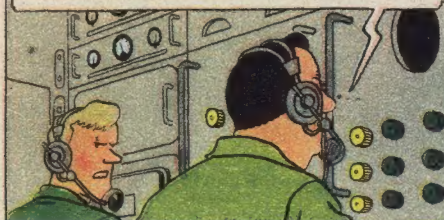
Nu moet je niet denken dat die jongens die zoveel succes hebben paradepopjes zijn. Neen ! Zoals iedere andere jongen spelen ze graag ping-pong of voetbal en halen ze ook kattekwaad uit.

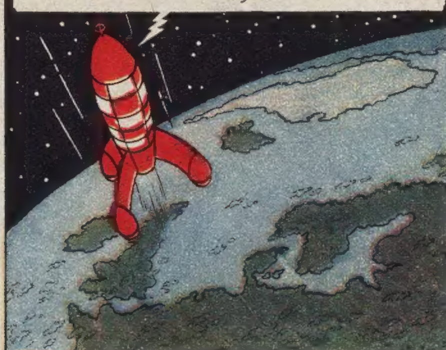

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

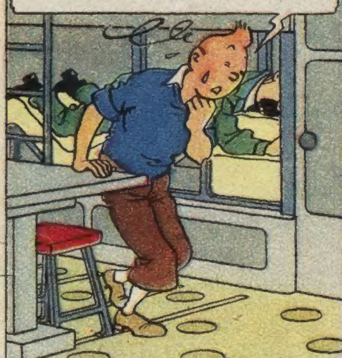
De maanraket vliegt met duizelingwekkende snelheid naar de aarde toe. Door gebrek aan zuurstof zijn alle passagiers in zwijm gevallen. Alleen Kuifje vecht nog...

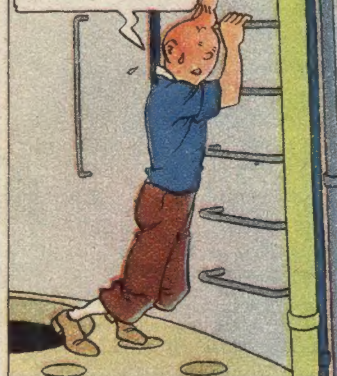

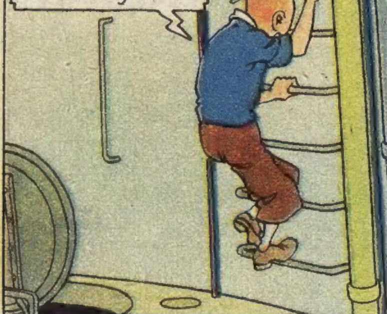

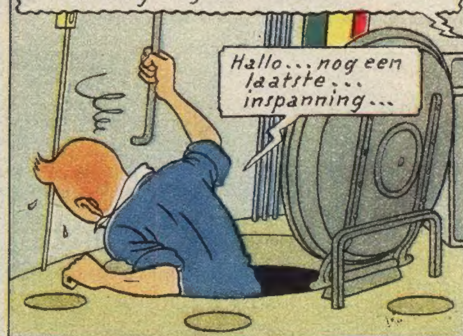

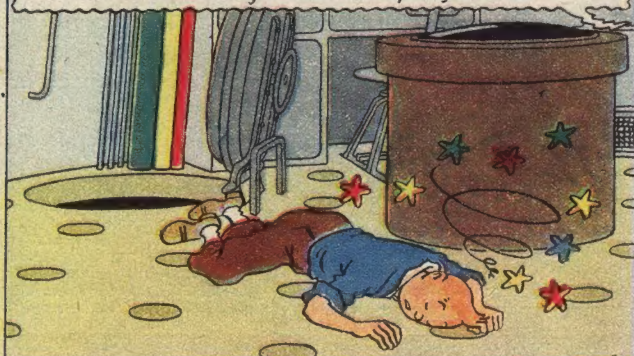

(Wordt voortgezet.)